

redimitus, quod ex relatu sacerdotis, quo ille ad sacras confessiones uti erat solitus, vitae ejus caste, puriterque actae debebatur. Tumulum certatim e-
logiographi monumentales celebrarunt. (7) Ego, ne clam Musas meus esset
dolor, excessum optimi, quem in caelo, ut opinio est, merita locarunt,
non uno genere *carminum* deflevi; quae, inculta licet, quia affectum animi
in lacrymas effusus exprimunt, nec timor est, ne judicio favor virtuti de-
bitus officiat, haud aegre sum passus exorari ab amicis, uti ederentur; si-
mul ut posteris (si quid tamen mei ad posteros perveniet) contestatum monu-
mento aliquo relinquerem, mihi *Maurocenum* etiam post fata vivere, victu-
rumque ab oblivione intactum, fama notum, qua virtus, qua literae no-
scentur.

in caelis insigniri virginitatem theologi docent, significet. Hac luculenta vitae innocenter actae
nota, grandiores etiam natu viros, vel bona apud populum fama, vel ipso etiam confessorio
probante, honestari, pulcherrimum apud nos ducitur; neque secus alii sentient. Alienae au-
tem ab omni voluptatum genere vitae hoc testimonium *Mauroceno* datum, testatur, praeter
Lollinum, & *Gaddius* in *Elogiographo*, l. c.

(7) Ego, ne clam meus esset dolor, &c.) Non potuit *Lollinus* suae futurisque aetatibus non
significare quo amore viventem *Andream* sit complexus, quo dolore mortuum profecutus,
edito ad amici laudem, moerorisque sui testimonium, libello pereleganti, cui titulus: *Aloy-
sij Lollini, Episcopi Bellunensis, Lacrymas in funere Andreae Mauroceni, Senatoris optimi,
scriptorisque rerum Venetarum disertissimi. Patavii, typis Laurentii Pasquati impressoris came-
ralis, 1619. in 4.* Constant eae *Lacrymae* prosa oratione breviuscula, & *Epicedio carmino*, cui
succedunt alia non uno metri genere contexta *epigrammata*. Symbolam contulere graece, la-
tine, italice viri ejus aetatis eruditissimi, ac *Mauroceno* amicissimi, quorum lucubratiunculae
Lollinianas Lacrymas praecedunt. Omnibus praeterea ejusdem *Lollini* falacium ad *Ostavianum*
Bonum, quod nuncupatoriae epistolae locum videtur implere: subsequitur *Laurentii Pignorii*
epistola ad Lectorem, ubi sub initium converso ad extinctum *Maurocenum* sermone, ita *Lol-
lini Lacrymas* laudat. „ Fortunatam tui memoriam, *Andrea Maurocene*, cui praeter sapien-
tiae, humanitatis, caritatis in patriam, moderationis, integritatis laudatissima, & nun-
quam intermorta ornamenta, haec demum a fato, & pene posthuma contigit laus,
ut *Lollini* praeconium nancisceretur. „ *Lollinus*, pro sua animi moderatione ita de
hisdem *Lacrymis* rescribit viro clarissimo *Vincenzio Contareno*, qui illas legerat, & maximis
laudibus extulerat. „ Non ita me meaque perditae depereo, ut non videam, siquid in iis
placui, quae in *Andreae Mauroceni*, funere conscripsi, argumenti esse potius, quam artis,
quae, ubi affectus doloris ac desiderii deserbuit, quam sit in me exigua, facile cognosces
vel ex harum literarum scriptione. Ille mihi ingenium animosque dictus faciebat etiam post
fata, cujus vivi amore nihil in vita habui jucundius, &c. „ Vide *Lollini Epistolas*, pag. 206.
Aliis quoque literis ad *Henricum-Catharinum Davilam*, pag. 227. *carmina* haec ait, quibus
amici magni fata eluxerat, crudo adhuc dolore, necdum adhiberi sibi medicinam patiente, ab
Ostaviano Bono clam se edita fuisse. Tum haec subjicit „ In his haud sane video, quid
probare possis, praeter argumentum: quod ingenii vires si non fovit, certe, quod verum
dum jure fuerat, minime oppressit tanta mole virtutis dignitatisque, &c. „